

תלמודו בידו

דף סז עמוד א

יבמות

- א] הכניסה שני כלים בשווי כולל של אלף זוז, ושבחו ועמדו על שני אלפים, ומת, מה נוטלת ?
- ב] בת ישראל שנישאה לכהן ומת והניחה מעוברת, האם עבדי צאן ברזל אוכלים בתרומה ומדוע ?
- ג] לר' שמעון, מדוע אם הניח בנים זכרים יאכלו, והרי יתכן שהעובר זכר ועובר אינו מאכיל ?
- ד] זיכה ממון לעובר על ידי אחר, האם זכה העובר ?
- ה] בת ישראל שנשאת לכהן ומת, האם עבדי מלוג שלה אוכלים בתרומה ?

- א] נוטלת כלי אחד בתורת פרעון חוב נכסי צאן ברזל, שכן ערכו שוה לסכום שהתחייב. ולרב יהודה, אם רצתה נוטלת כלי השני מפני שבח בית אביה, ותתן דמיו ליורשים.
- ב] חכמים: אוכלים מכה יורשי המת ובניו או שאר קרובים, שאין לעובר חלק בירושת העבדים. ר' יוסי: אינם אוכלים, שלעובר יש חלק בירושה, ועובר אינו מאכיל (וכן סובר שמואל). לרבה, כי עובר בן כהן במעי בת ישראל נידון כזר (וכן מבואר בבבלי). לרב יוסף, כי עובר בן כהן אינו מאכיל אחרים מכוחו, אלא ילוד בלבה. נפקא מינה: עובר בן כהן במעי בת כהן, ומת הכהן. לרבה מאכיל, כי אינו זר. לרב יוסף, אינו מאכיל.
- ר' שמעון: הניח בנים זכרים, יאכלו בתרומה. (ועיין שאלה ג')
- הניח בנות לא יאכלו, כי יש לעובר חלק בירושה, ועובר אינו מאכיל.
- ג] 1. עובר זכר בן קיימא הוא מיעוט (שמחציתם נקבות, ויש מיעוט נפלים), ואין חוששים לזה.
2. מדובר שהעמידו אפוטרופוס לברור את חלק העובר בירושה משאר הנכסים, ואת העבדים מעמידים בחלק האחים הילודים.
- ד] שמואל פסק כר' יוסי שיש זכיה לעובר, ושלא כדברי חכמים שאין זכיה לעובר.
- ה] הניח בנים, אוכלים בתרומה. שהיא אוכלת בשביל בניה, והם אוכלים בשבילה.